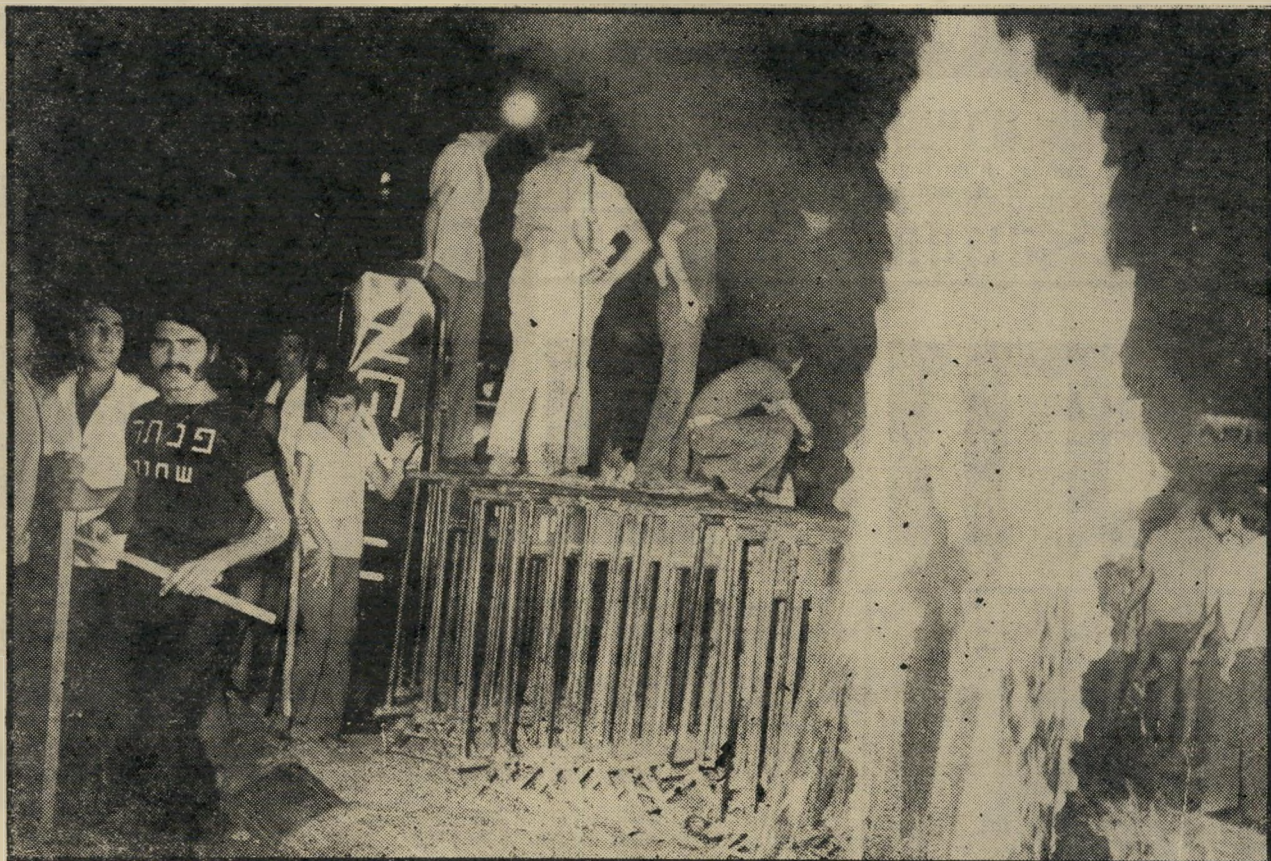


# מי שרף את ארון המתים בהפגנת

## הפנתרים השחורים?

### מונהג הפנתרים מאשים:



#### ברדוגו

מת אישית. כשבאמת היינו פונים אליו במשהו, הוא היה משיב לנו שהוא עסוק בעניין ההתונה שלו. הוא סתם נדחק אלינו.

#### פרובוקציה

#### מרגיזה

**ב**הפגנה הגדולה קיבלתי אינפורמצייה מציה איפה הארונות והודעתי לסגן ניצב תורג'מן. אמרתי לו שאם יראה אנשים עם ארונות-מתים שיעצור אותם. ב-

לא רצה לעזור לארגון. הוא רק רצה פירסומת אישית. הוא רצה להיכנס לשרות שלנו. ב-10 לחודש החלטנו לערוך את הפגנה. התחלנו לארגן את הסניפים, ל-

היתה שבהפגנה שאנחנו אירגנו, יהיו מהומות. אנחנו אף פעם לא קיבלנו את הרעיון נות שלו. היו תמיד חילוקי דעות בינינו על הנושא שנקרא שלום כהן. הוא כלל

מעצרים — יצאו חבריהם בהתקפה החמורה על כהן. מה גרם לכך? זאת, הסבירו שני המתקיפים בראיון עם „העולם הזה“.

# דפיקה אותנו!

הפגנה ראינו את הכנופיה של שלום סור חבים את הארונות. בהתחלה ההפגנה התנהלה בסדר. אחר-כך הגיעו החברה של שלום שהסיתו אותנו להתפרע. כאשר ראיתי את זה, עזבתי את ההפגנה. לאחר שנעצרנו, חשבנו על כל העניין, אותי ואת כוכבי החזיקו במשטרת אשקלון. אומנם בנפרד, אך היה קשר בינינו. ניתחנו את מה שקרה. הגיעו אלינו ידיעות על מה ששלום עשה לסעדיה וליתר החברה, והחלטנו לפעול כאשר נצא.

ביום השחרור נפגשנו עם סעדיה, ש-נעצר באותו יום. הלכנו לבקר אותו ב-כלא. שמענו מה שהיה. ולאחר מכן החלטנו לכנס מסיבת עיתונאים. הכנופיה של שלום דפקה אותנו לכל האורך. בתחילה הם לקחו מאיתנו את הארונות והביאו אותם להפגנה. מאוחר יותר הכניסו לנו את הקאריקטורה של גולדה. בהפגנה הם שרפו קודם את הקאריקטורה, ואחר כך התחילו לשרוף את הארונות. הם בכלל לא התנהגו כמו עתונאים. הם פשוט עשו לנו פרובוקציה — ביחוד עם הפלקט של גולדה. שזה דבר שגרם לזעזוע ולדחייה בציבור. גם הציור עצמו, שהיה מרגיז וגרם לקהל להסתכל עלינו לא יפה — וגם שריפת הציור, שהיה לא פחות גרוע. אנחנו מפעילים עכשיו בלשים פרטיים כדי שיחקרו איך בדיוק קרה מה שקרה. או נצא עם הודעות לציבור — עם השמות המדויקים של אלו שהסיתו אותנו.

הכין כרוזים וסיסמאות. ובעיקר את ה-כחורים.

ידענו שהחברה של שלום כהן רצו להכין לנו הפתעה. עדיין לא ידענו איזו הפתעה הוא מכין לנו.

אנחנו הזמנו אצל נגר שלושה אררי-נות מתים כגורים. כאשר המשטרה היתנה את רשיון ההפגנה באי-נשיאת הרארונות, ויתרנו עליהם. השארנו אותם במועדון שלנו, ברחוב הילל.

לילה לפני ההפגנה — הם נעלמו.

באותו לילה שנעלמו ארונות-המתים, הביא מישהו עובד בנוער 71 את הפלקט של גולדה. ראינו את הפלקט ו-צחקנו. אף אחד מאיתנו לא העלה על דעתו לשרוף את הפלקט.

**שמושי:** כהן תפס באיזו צורה את סעדיה מרציאנו. בכלל הוא כל פעם היה מזמין את מרציאנו לארוחות בכל מיני מסעדות יקרות. סעדיה היה במצוקה. כל מה שהעמונים כתבו על כוונתנו ל-הקים מחתרת בחו"ל, זה שטויות של שלום כהן הכניס להם לראש. סעדיה מסכן. הוא פוחד מהמשטרה. הם הרביצו לו פעם מכות.

**אברג'י:** עמדנו על כך שהארגון יהיה חופשי. לא רצינו להכניס פוליטיקה אים מבחוק.

אבי ברדוגו התיימר לטעון שהוא היה בין מרגיזי הפנתרים השחורים. הוא היה בא. מדבר איתנו. אבל הוא סתם היה מדבר. כל מה שהוא רצה, זה פרסור



זהבי

#### כוכבי שמש:

שמועות על כך, שהחברה של שלום כהן רוצים ליטול חלק פעיל בהפגנה שלנו, הגיעו אלינו מיד עם תחילת הר-תכנון להפגנה. זה היה בערך ב-19 ל-אוגוסט. אז לא ידענו לקראת מה זה יוכל. אומנם ידענו שיש בין הפנתרים כעשרה חברה שבקשרים טובים עם שלום כהן, ושהיו ידועים כאחידים, אך לא ראינו בכך כל פסול. בישיבה של מנהיגי הפנתרים, סיפרתי על כך לראובן אברג'יל.

#### ראובן אברג'יל:

החלטתי שיש לעשות הכל על-מנת למנוע אותם. אני אישית נפגשתי עם שלום כהן רק פעם אחת. היה זה כשהיתה לי פגישה עם ח"כ יצחק נבון. כשדיברנו, הצטרף אלינו כהן. החלפנו כמה מילות נימוס, ולא יותר.

אני ידעתי כל הזמן ששלום רוצה ל-פגוש אותי. אני לא רציתי. אבי ברדוגו, בכל פעם שהייתי בכנסת, היה מצביע על שלום כהן ואומר לי: „הנה, זה שלום כהן.“ הוא רצה שאני אגש לשולחנו. אני אף פעם לא עשיתי את זה.

אני לא המתלהבים משלום כהן. הוא רוצה עכשיו, לאחר שנפרד מאורי אברג'יל, לרכב על הגל של הפנתרים. עיקר רצונו לשמור על מקומו בכנסת. ההערכה אליו בציבור הלכה, לכן הוא רוצה לעלות על הגל שלנו. הוא רוצה לזכות בתהילה שלנו. על חשבוננו הוא רוצה להכנס לכנסת. המטרה שלהם